

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Zesłanie Ducha Świętego

9 czerwca 2019

LITURGIA SŁOWA

Dz 2,1-11; Ps 104; Rz 8,8-17; J 14,15-16.23b-26

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Poczieszyciela da wam, aby z wami był na zawsze. Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Poczieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”.

— Oto słowo Pańskie.

Wszyscy zrozumieli przestanie Apostołów, obcy i przybyłe, ponieważ przemówili oni ludzkim językiem, budząc tęsknotę ukrytą w sercu człowieka. Nie potrzeba więcej, jak tylko odkryć, że Bóg kocha, i odpowiedzieć na tę miłość. Cud, który się dokonał w dniu zesłania Ducha Świętego, polegał na tym, że każdy usłyszał w swoim sercu głos samego Boga. W tym Głosie ma źródło tajemnica jedności. Upragniony przez wszystkich pokój będzie możliwy, gdy odwołamy się do naszego serca i przemówimy do siebie ludzkim językiem.

o. Andrzej Kuśmierski OP,
Oremus

Sekwencja

Przybądź, Duchu Święty,
Ześlij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.

Przyjdź, Ojciec ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, Światłości sumień.

O, najmiłszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.

W pracy Tyś ochłodą,
W skwarze żywą wodą,

W płaczu utulenie.
Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Podдай Twjej potędze.

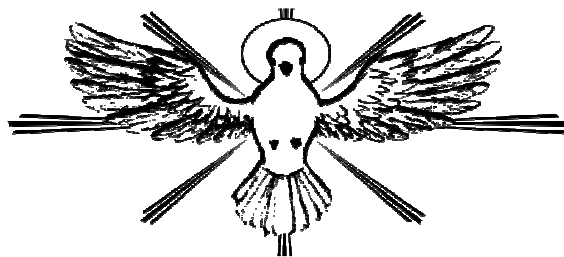
Bez Twojego tchnienia,
Cóż jest wśród stworzenia?
Tylko cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary.

Daj zastęgę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła. Prowadzimy drugi etap konserwacji i restauracji stolarki okiennej wewnątrz świątyni. Koszt tych prac wynosi 133.000 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta Stołecznego Warszawy w wysokości 70.000 zł. Wkład własny, jaki musi zapłacić parafia wynosi więc 63.000 zł.

Bóg zapłać za wszelkie ofiary składane na ten szczytny cel.

Zesłanie Ducha Świętego

Niejednokrotnie przyzwyczailiśmy się, mówiąc o Zesłaniu Ducha Świętego w dzień Pięćdziesiątnicy, ograniczać naszą lekturę **Dziejów Apostolskich do znanych nam pierwszych wersetów drugiego rozdziału (Dz 2,1-7). Tym razem spróbujemy spojrzeć na tekst w szerszym kontekście.**

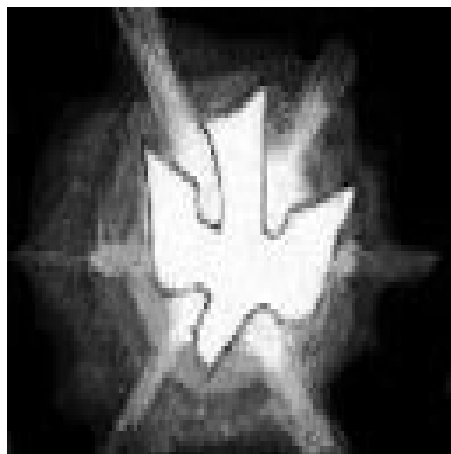
Św. Łukasz w tym fragmencie opisuje wspólnotę uczniów zgromadzonych w Wieczerniku po Wniebowstąpieniu Jezusa: nagle usłyszano szum z nieba i nad głowami zgromadzonych ukazały się ogniste języki. Wokół zbiegli się liczni Żydzi, przebywający w tym czasie w Jerozolimie i ku swemu zdziwieniu usłyszeli uczniów Jezusa głoszących w różnych językach wielkie dzieła Boże. Łukasz zamieszcza tu szczegółowy spis miejsc, z których owi Żydzi pochodzili, szkicując jakby obraz całego ówczesnego świata.

Co tak właściwie stało się w owym momencie? Sam opis zdarzenia nie wyjaśnia wszystkiego. Dopiero mowa św. Piotra i następujące po niej wersety (opisujące życie wspólnoty chrześcijan w Jerozolimie) są wyjaśnieniem owego wydarzenia.

“Co to ma znaczyć?” – pytali się zgromadzeni. Pierwsza interpretacja, “na gorąco”, zaistniałej sytuacji jest wręcz banalna: “Są pijani!” Ale Piotr spieszy od razu z racjonalnym argumentem: “Nie są pijani, jest za wczesna godzina”. A następnie wygłasza mowę, która ma wyjaśnić zgromadzonym przyczynę zaistniałej sytuacji.

Na początku niewątpliwie rodzi się pytanie: **dłaczego Łukasz łączy wylanie Ducha Świętego z dniem Pięćdziesiątnicy?**

Pięćdziesiątnica była jednym ze świąt żydowskich, obchodzonych każdego roku – 50 dni po Święcie Przaśników. W owym czasie Żydzi obchodzili trzy wielkie święta, związane z cyklem natury: w okresie marca-kwietnia początek zniw, w pięćdziesiąt dni później zakończenie zbiorów i w okresie września-października Święto Namiotów. Oczywiście obchodzili co roku święto Paschy, ale nie było to święto związane z cyklem natury, ale z pamiątką wyjścia z niewoli egipskiej. Często jednak zdarzało się, że święto Paschy nakładało się

ze Świętem Przaśników, o czym znajdujemy liczne świadectwa w Ewangeliach, gdzie obie te nazwy są nawet używane zamiennie.

Łącząc więc Zesłanie Ducha Świętego ze świętem Pięćdziesiątnicy Łukasz sugeruje, że to wydarzenie zbawcze jest końcowym efektem – owocem śmierci Jezusa. Święto Pięćdziesiątnicy było świętem ofiarowania Boga owocu zbiorów – dożynki. Zesłanie Ducha Świętego ma więc wymiar zbierania pierwszych owoców męki i śmierci Jezusa.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1179 Kult Nowego Przymierza "w Duchu i prawdzie" nie jest związany z jakimś określonym miejscem na zasadzie wyłączności. Cała ziemia jest święta i powierzona ludziom. Gdy wierni gromadzą się w jakimś miejscu, są "żywymi kamieniami", zebraniymi w celu "budowania duchowej świątyni". Ciało Chrystusa Zmartwychwstałego jest duchową świątynią, z której tryska źródło wody żywej. Wszczepieni w Chrystusa przez Ducha Świętego, "jesteśmy świątynią Boga żywego".

1180 Jeśli w jakimś kraju nie jest naruszana wolność religijna, chrześcijanie wznoszą budowle przeznaczone do kultu Bożego. Te widzialne kościoły nie są zwyczajnymi miejscami zgromadzeń, ale oznaczają i ukazują Kościół żyjący w tym miejscu, mieszkanie Boga z ludźmi pojednanymi i zjednoczonymi w Chrystusie.

1181 "Dom modlitwy, gdzie sprawuje się i przechowuje Najświętszą Eucharystię oraz gdzie gromadzą się wierni i gdzie czci się obecność Syna Bożego, Zbawiciela naszego, złożonego za nas na ołtarzu ofiarnym jako pomoc i pociechę wiernych, winien być schludny, sposobny do modlitwy i świętych uroczystości". W tym "domu Bożym" prawda i harmonia znaków, które go tworzą, powinny ukazywać Chrystusa, który jest obecny i działa w tym miejscu.

rów – dożynki. Zesłanie Ducha Świętego ma więc wymiar zbierania pierwszych owoców męki i śmierci Jezusa.

Patrząc na dzień Pięćdziesiątnicy z perspektywy exodusu, pięćdzie-

siąt dni po wyjściu z Egiptu Izraelici znajdowali się pod Synajem, gdzie otrzymali dar Bożego Prawa. W listach św. Pawła często znajdujemy sformułowanie “prawo Ducha” (por. Rz 8). Tak więc dzień Zesłania Ducha Świętego to dzień, w którym wierzący w Jezusa otrzymują nowe prawo, nowy życiowy fundament – dar Ducha Świętego.

Na górze Synaj po raz pierwszy Izraelici są nazwani przez Boga “moim ludem”, narodem wybranym. W dzień Zesłania Ducha Świętego rodzi się nowa wspólnota – Kościół. Tak więc połączenie wydarzenia wylania Ducha Świętego z dniem Pięćdziesiątnicy wnosi głęboki, zbawczy kontekst tego wydarzenia.

Łukasz mówi w swoim opowiadaniu o szumie z nieba i o językach z ognia. Można by się zapytać: czy są to symbole czy zaistniałe fakty? W Księdze Rodzaju mówi się o Duchu Pańskim (Ruah Elohim), o Duchu Boga, który jak silny wiatr unosił się nad stworzeniem. W drugim opisie stworzenia jest mowa, że Bóg tchnie Go w człowieka utworzonego z prochu ziemi i od tej pory człowiek żyje życiem Boga. Jan Chrzciciel naucza o Kimś, kto będzie chrzczył duchem i ogniem. Ogień, który oczyszcza i oświeca, staje się symbolem Bożego działania w życiu człowieka.

Przejdźmy więc do mowy św. Piotra, która, jak powiedzieliśmy wcześniej, jest wyjaśnieniem znaczenia Zesłania Ducha Świętego. Przytacza ona 3 cytaty ze Starego Testamentu, stanowiące swoistego rodzaju strukturę przemowy Piotra.

Najpierw Piotr cytuje tekst z księgi proroka Joela (3,1-5). Cytat jest długi. Piotr nie ogranicza się jedynie do słów: W ostatnich dniach[...] wyleję Ducha mojego na wszelkie ciało, i będą prorokowali... czy do zapowiedzi proroka o nadzwyczajnych znakach towarzyszących temu wydarzeniu. Od

razu widać, że ostatnie zdanie fragmentu z księgi proroka Joela jest kluczowe, wyraża bowiem cel, dla którego Bóg zesła swojego Ducha: Każdy, kto wzywać będzie imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Duch Święty został posłany, aby dzięki wzywaniu imienia Pana ludzie otrzymali zbawienie. Ale czyjego imienia mają wzywać? W Starym Testamencie “Pan” (kyrios) odnosi się do Boga Ojca (po hebrajsku YHWH). O kogo więc chodzi, kogo Piotr ma na myśli?

Jakby w odpowiedzi na to pytanie, Piotr głosi Jezusa z Nazaretu, posłanego przez Boga, ukrzyżowanego i zabitego, który dzięki interwencji Bożej został wskrzeszony z martwych, gdyż niemożliwe było, aby ona [śmierć] panowała nad Nim. Wszyscy znali Jezusa z Nazaretu, ale kim właściwie był, że Bóg miałby Go wskrzesić z martwych?

W tym miejscu Piotr cytuje słowa Dawida z Psalmu 16. Bóg obiecał, że nie zostawi Jego duszy w Otchłani ani nie da Świętemu Jego ulec skażeniu. Dziwne, bo słowa te wypowiedziane w pierwszej osobie sugerują, że obietnica dotyczy samego Dawida. Ale Piotr natychmiast wyjaśnia ich znaczenie. Wiemy, że Dawid umarł, zo-

stał pochowany i wszyscy znają miejsce, gdzie znajduje się jego grób. Tak więc Dawid nie wypełnił w swoim życiu tej zapowiedzi, ale będąc prorokiem nie mówił o sobie – pomimo użycia pierwszej osoby liczby pojedynczej, słowa jego odnoszą się do jego Potomka. Dawid przepowiedział w tych słowach

MODLITWA DO DUCHA ŚWIĘTEGO

(Autorstwa św. Jana Pawła II)

Duchu Święty, proszę Cię o dar mądrości do lepszego poznawania Ciebie i Twoich doskonałości Bożych, o dar rozumu do lepszego zrozumienia ducha tajemnic wiary świętej, o dar umiejętności, abym w życiu kierował się zasadami tejże wiary, o dar rady, abym we wszystkim u Ciebie szukał rady i u Ciebie ją zawsze znajdował, o dar męstwa, aby żadna bojaźń ani względy ziemskie nie mogły mnie od Ciebie oderwać, o dar pobożności, abym zawsze służył Twojemu Majestatowi z synowską miłością, o dar bojaźni Bożej, abym lękał się grzechu, który Ciebie, o Boże, obraża.

zmartwychwstanie Jezusa. Co więcej, Jezus nie tylko zmartwychwstał, ale i zasiadł po prawicy Boga (Ps 110), to On jest Mesjaszem i Panem.

Piotr opiera swoją mowę na Piśmie Świętym, bo jego słuchacze ufają Słowu Bożemu i wiedzą, że prorockie zapowiedzi realizują się w historii. Bóg zapowiedział przez usta swoich proroków, że Mesjasz nie pozostanie w Otchłani ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi. Do kogo więc odnoszą się słowa Dawida? Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. W ostatnim zdaniu swojej mowy Piotr podsumowuje cały dotychczasowy wywód: Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem.

Jakie jest więc znaczenie tego wydarzenia? Dlaczego Bóg zesłał Ducha Świętego? Aby wzywano imienia Jezusa, którego Bóg uczynił i Panem, i Mesjaszem, i aby w ten sposób ludzie osiągalni zbawienie. Jak mówi św. Paweł: “Nikt bez pomocy Ducha Świętego nie

może powiedzieć: »Panem jest Jezus« (por. 1Kor 12,3).

Słuchacze Piotra są zaskoczeni. Jego mowa porusza ich serca. Pytają: "Co mamy czynić, bracia?" Odpowiedź jest jednoznaczna. Piotr wie, że dar Ducha Świętego jest dla wszystkich. To, co dokonało się w życiu uczniów Jezusa, może być udziałem każdego. Wzywa więc swoich słuchaczy do nawrócenia. O jakim nawróceniu myśli? Słuchają go przecież pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem (Dz 2, 5). "Nawrócenie" oznacza zmianę myślenia, tak więc Piotr wzywa do zmiany myślenia dotyczącego Jezusa: Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem.

Opis Zesłania Ducha Świętego zamyka wzmianka o życiu pierwszej wspólnoty chrześcijan (Dz

2,42-47). Niejednokrotnie spotykam interpretację, że jest to opis idealizujący, jakby na wyrost, stanowiący jedynie zachętę do takiego sposobu życia we wspólnocie. Ale interpretacja taka wyraża jedynie brak wiary w to, że Duch Święty może przemienić ludzkie serce. Jestem przekonany, że wspólnota ta żyła właśnie w ten sposób. Co więcej, Łukasz chce nam powiedzieć, że gdy pozwolimy rzeczywiście działać Duchowi Świętemu w naszym życiu osobistym i wspólnotowym, ten sam sposób życia będzie możliwy, gdyż dar Ducha Świętego przynosi konkretne owoce.

Zesłanie Ducha Świętego realizuje się w wymiarze osobistym i wspólnotowym. Niejednokrotnie trudno jest nawet te dwa aspekty Jego działania w sposób jednoznaczny i przejrzysty rozgraniczyć.

Spójrzmy: wspólnota uczniów Jezusa trwa razem na modlitwie. Oczekuje spełnienia się obietnicy. Ale Zesłanie Ducha, które dokonuje się we wspólnocie, ma wymiar osobisty – Duch Święty jest mi dany, abym wzywał imienia Jezusa i został zbawiony, abym nawrócił się czyli uwierzył, że Jezus, który jest Panem i Mesjaszem, może zmienić moje życie, nadać mu sens i przemienić moje serce. Jezus musi się stać moim Panem i Mesjaszem. I znów powracamy do wymiaru wspólnotowego: jeżeli każdy z nas się nawróci, jeśli przyjmie zbawcze działanie Boga w swoim życiu osobistym – nasza wspólnota zacznie żyć w komunii z Bogiem, przynoszącej owoce Ducha, i stanie się świadectwem działania Boga, świadectwem Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Jezusa Chrystusa.

o. Andrzej Batorski SJ

MODLITWA DO NMP MATKI KOŚCIOŁA

O Bogurodzico Dziewico, najdosłojniejsza Matko Kościoła! Tobie powierzamy cały Kościół. Ty, którą nazywamy "Wspomożycielką Biskupów", chroń i oręduj za Pasterzami Kościoła w ich apostołskim posłannictwie. Opiekuj się wszystkimi zakonnikami i wiernymi, którzy wspierają ich w mozolnym trudzie. Ty, która z woli swego Bożego Syna, w momencie Jego zbawczej śmierci, zostałeś Matką umiłowanego Ucznia, wspomnij na powierzony Tobie lud chrześcijański. Pamiętaj o wszystkich Twych dzieciach, przyczyn się przed Bogiem za ich prośbami, zachowaj w nich silną wiarę, umocnij nadzieję i rozpal ich miłość. Spójrz łaskawym okiem na naszych braci odłączonych i racz nas zjednoczyć. Ty, która zrodziłaś Chrystusa, Pośrednika między Bogiem a ludźmi. O Świątynio Światłości, bez cienia zmały! Wstawiaj się za nami do Syna Twego Jednorodzonego, Pośrednika naszego pojednania z Ojcem, by okazał miłosierdzie dla naszych słabości i oddalił od nas wszelką niegodę, wlewając w dusze nasze radość miłowania. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Prowadzimy **drugi etap konserwacji** i restauracji stolarki okiennej wewnątrz kościoła. Koszt tych prac wynosi 133.000 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta stołecznego Warszawy 70.000 zł. Wkład własny parafii wynosi 63.000zł. Dziękujemy za wszelkie ofiary przeznaczone na ten cel.
2. Przed kościołem można złożyć ofiarę do puszek na kolonię dla ubogich dzieci z rodzin dysfunkcyjnych z Katolickiej Świątyni Profilaktyczno Wychowawczej w Przemyśle. Zbiórka jest prowadzona przez siostry Michalitki.
3. W czerwcu zapraszamy na **nabożeństwa czerwcowe** z wystawieniem Najświętszego Sakramentu, codziennie o godz. 18.00.
4. Dzisiaj zapraszamy wiernych, szczególnie Rodziny na **Marsz dla Życia i Rodziny**, który jest protestem przeciw seksedukacji w warszawskich szkołach, mające wejść już od września. Początek Marszu o godz 11:45 przy pomniku Kopernika, Krakowskie Przedmieście 1. Zakończenie pod Ratuszem na Placu Bankowym 3/5
5. W tym tygodniu wspomnienia liturgiczne:
 - W poniedziałek – Święto NMP Matki Kościoła
 - W wtorek – Wspomnienie Św. Barnaby, Apostoła
 - W czwartek – Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i wiecznego Kapłana
 - W piątek – Wspomnienie Bł. Michała Kozala, B-pa i Męczennika

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafialnie. Do użytku wewnętrznego.

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl

www.swaugustyn.pl